NORAKSTS
Lieta Nr.A42667308
143/AA43-0420-12/4

SPRIEDUMS
Latvijas tautas vārdā

Rīgā 2012.gada 23.martā

Administratīvā apgabaltiesa šādā sastāvā:
tiesas sēdes priekšsēdētāja R.Paegle,
tiesnese I.Kaļiņina un tiesnesis M.Vīgants,

piedaloties sabiedrības ar ierobežotu atbildību *„/Nosaukums/"* pārstāvim *J.L.* un Latvijas Republikas pusē pieaicinātās iestādes Valsts darba inspekcijas pārstāvei *A.A.*,

atklātā tiesas sēdē izskatīja administratīvā pārkāpuma lietu par sabiedrības ar ierobežotu atbildību *„/Nosaukums/"*, reģ. Nr./*reģistrācijas numurs/*, (turpmāk arī – pieteicēja) saukšanu pie administratīvās atbildības pēc Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 41.panta pirmās daļas, sakarā ar pieteicējas apelācijas sūdzību par Administratīvās rajona tiesas 2010.gada 3.decembra spriedumu.

Aprakstošā daļa

[1] 2008.gada 30.maijā Rīgas reģionālās Valsts darba inspekcijas (turpmāk – RRVDI) inspektore sastādījusi aktu un administratīvā pārkāpuma protokolu AM Nr.004213 (turpmāk – protokols) par to, ka SIA *„/Nosaukums/"* nav samaksājusi darba algu darbiniecei *R.N.* par 2008.gada martu un aprīli.

2008.gada 10.jūnijā RRVDI inspektore pieņēmusi lēmumu Nr.L13-451-2008-008, ar kuru SIA *„/Nosaukums/"* saukta pie administratīvās atbildības pēc Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk – LAPK) 41.panta pirmās daļas, piemērojot naudas sodu Ls 150 par Darba likuma 69.panta pirmajā daļā noteikto prasību neievērošanu.

Minēto lēmumu pieteicēja apstrīdēja.

Ar VDI direktores 2008.gada 11.augusta lēmumu Nr.L13-451-2008-008/a (turpmāk – Lēmums) apstrīdētais lēmums grozīts, papildinot lēmuma juridisko pamatojumu ar Darba likuma 28.panta otro daļu, kā arī samazinot

uzliktā naudas soda apmēru līdz Ls 130. Pārējā daļā apstrīdētais lēmums atstāts negrozīts.

[2] SIA *„/Nosaukums/"* vērsās Administratīvajā rajona tiesā ar pieteikumu par Lēmuma atcelšanu, norādot, ka 2008.gada 21.maijā *R.N.* ticis nosūtīts uzteikums Darba likuma 101.panta pirmajā daļā noteiktajā kārtībā. *R.N.* ignorējusi uzteikumā norādīto, nav bijusi sazvanāma, kā arī izvairījusies tikties ar pieteicējas pārstāvi, tādēļ pieteicējai neesot bijis iespējams izmaksāt *R.N.* aprēķināto darba algu par 2008.gada martu un aprīli. Pieteicēja uzskata, ka piemērotais naudas sods Ls 130 apmērā nav samērīgs, jo *R.N.* darba alga bijusi Ls 80.

[3] Ar Administratīvās rajona tiesas 2010.gada 3.decembra spriedumu pieteikums noraidīts, balstoties uz turpmāk norādītajiem motīviem.

[3.1] Lietā konstatējami šādi apstākļi:

[3.1.1.] 2007.gada 10.oktobrī starp SIA *„/Nosaukums/"* un *R.N.* noslēgts darba līgums Nr.04/07.

[3.1.2] Darba laika uzskaites tabelē par 2008.gada martu norādīts, ka *R.N.* ir nostrādājusi 121 stundu.

[3.1.3] Darba laika uzskaites tabelē par 2008.gada aprīlī norādīts, ka *R.N.* ir nostrādājusi 121 stundu.

[3.1.4] SIA *„/Nosaukums/"* darba algas norēķinu saraksts Nr.3 par 2008.gada martu apliecina, ka *R.N.* ir jāizmaksā Ls 80.

[3.1.5] SIA *„/Nosaukums/"* darba algas norēķinu saraksts Nr.4 par 2008.gada aprīli apliecina, ka *R.N.* ir jāizmaksā Ls 80.

[3.1.6] *R.N.* nav saņēmusi darba samaksu par 2008.gada martu, ko apliecina SIA *„/Nosaukums/"* Maksājumu saraksts darba algas pārskaitīšanai uz darbinieku kontiem par 2008.gada martu.

[3.1.7] *R.N.* nav saņēmusi darba samaksu par 2008.gada aprīli, ko apliecina SIA *„/Nosaukums/"* Darba algas maksājumu saraksts Nr.6 par 2008.gada aprīli.

[3.1.8] 2008.gada 8.maijā RRVDI saņemts *R.N.* 2008.gada 28.aprīļa iesniegums, kurā norādīts, ka kopš 2007.gada 10.jūnija *R.N.* strādājusi SIA *„/Nosaukums/"* par sētnieci, bet darba samaksu par 2008.gada marta mēnesi nav saņēmusi.

[3.1.9] 2008.gada 21.maijā pieteicēja nosūtījusi *R.N.* uzteikumu par daba līguma nosacījumu pārkāpšanu un darba līguma laušanu darba ņēmēja vainas dēļ.

[3.2] Pastāv strīds par to, vai pieteicēja kā darba devēja ir pārkāpusi darba tiesisko attiecību regulējošo normatīvo aktu prasības, kas izpaudās kā

darba algas nemaksāšana SIA *„/Nosaukums/"* darbiniecei *R.N.* par 2008.gada martu un aprīli.

[3.3] Lietā ir šādi pierādījumi: protokols, akts par konstatētajiem faktiem, pieteicējas pārstāves paskaidrojumi, *R.N.* iesniegums, darba laika uzskaites tabeles, darba algas maksājumu saraksts Nr.6, kā arī maksājumu saraksts darba algas pārskaitīšanai uz darbinieku kontiem.

[3.4] Tiesa atzinusi, ka starp pieteicēju un *R.N.* pastāvēja darba tiesiskās attiecības, ko apliecina darba līgums Nr.04/07. Līdz ar to pieteicējai ir pienākums samaksāt darba samaksu *R.N.* par 2008.gada martu un aprīli. Ar lietas materiāliem apstiprinās fakts, ka pieteicēja nav izmaksājusi darbiniecei *R.N.* darba samaksu par 2008.gada martu un aprīli.

[3.5] Pieteicējas norādīto, ka darbiniece *R.N.* nav atsaukusies uz pieteicējas nosūtītajiem rakstveida aicinājumiem, tiesa vērtējusi kritiski, jo no lietas materiāliem neizriet, ka pieteicēja būtu nosūtījusi darbiniecei *R.N.* rakstveida aicinājumus par darba samaksas saņemšanu. No lietas materiāliem izriet, ka pieteicēja 2008.gada 21.maijā darbiniecei *R.N.* nosūtījusi uzteikumu.

[3.6] Attiecībā uz pieteicējas norādīto, ka VDI amatpersonas nav devušas iespēju pieteicējai iesniegt papildus dokumentus, tiesa norādījusi, ka pieteicējam atbilstoši savām iespējām jāpiedalās pierādījumu savākšanā. Šāds pienākums noteikts Administratīvā procesa likuma (turpmāk – APL) 150.panta trešajā daļā. No lietas materiāliem neizriet, ka, apstrīdot sākotnējo lēmumu, pieteicēja būtu iesniegusi papildus pierādījumus. Arī pieteikumam pieteicēja nav pievienojusi dokumentus, uz kuriem ietverta atsauce pieteikumā, t.i., pieteicēja nav iesniegusi aktus par darbinieces *R.N.* neattaisnojošu neierašanos darbā un darba pienākumu nepienācīgu izpildi.

[3.7] Atbilstoši Darba likuma 137.panta pirmajai daļai darba devējam ir pienākums precīzi uzskaitīt katra darbinieka nostrādātās stundas un virsstundas, tajā skaitā nakts laikā, nedēļas atpūtas laikā un svētku dienā nostrādātās stundas.

Ievērojot minēto, darba devējam ir pienākums precīzi uzskaitīt darbinieka faktiski nostrādātās stundas, kā arī atbilstoši tām aprēķināt darba samaksu.

[3.8] Tiesa atzinusi, ka pieteicējai piemērotais naudas sods Ls 130 ir pamatots un samērīgs.

[4] Par Administratīvās rajona tiesas 2010.gada 3.decembra spriedumu pieteicēja iesniedza apelācijas sūdzību, atkārtoti norādot tos pašus [2] argumentus.

[5] Tiesas sēdē pieteicējas pārstāvis uzturēja apelācijas sūdzību un paskaidroja, ka pieteicējai bija jāpiemēro brīdinājums. Pieteicēja iepriekš nav

administratīvi sodīta. Darba alga *R.N.* neesot izmaksāta tādēļ, ka pēdējos mēnešus *R.N.* kavējusi darbu. To, ka *R.N.* nav bijusi darbā, var apliecināt SIA *„/Nosaukums/”* valdes loceklis, bet aktu par darba kavējumu uzrādīt nav iespējams.

VDI pārstāve tiesas sēdē apelācijas sūdzību neatzina un paskaidroja, ka pirmās instances tiesas spriedums ir tiesisks. Lietā nav pierādījumu tam, ka *R.N.* būtu kavējusi darbu, nebūtu strādājusi. Tieši pretēji, ar lietas materiāliem apstiprinās fakts, ka *R.N.* 2008.gada martā un aprīlī ir strādājusi SIA *„/Nosaukums/”*. Nav iesniegti pierādījumi tam, ka *R.N.* darba samaksa nepienāktos. Naudas sods uzlikts ar mērķi, lai pieteicēja vairs nepieļautu pārkāpumus, taču pēc Lēmuma pieņemšanas VDI konstatējusi, ka SIA *„/Nosaukums/”* pieļāvusi jaunu pārkāpumu, par kuru atbildība paredzēta LAPK 41.panta otrajā daļā. Līdz ar to VDI ieskatā soda samazināšanai nav pamata.

Motīvu daļa

[6] Uzklausījusi procesa dalībnieku paskaidrojumus un pārbaudījusi lietas materiālus, Administratīvā apgabaltiesa atzīst, ka apelācijas sūdzība nav pamatota un pieteikums ir noraidāms.

[7] Administratīvā apgabaltiesa, izvērtējot lietas apstākļus, atzīst, ka Administratīvās rajona tiesas 2010.gada 3.decembra spriedumā ietvertais pamatojums (*sk. šā sprieduma 3.punktu*) ir pareizs un pietiekams.

Ņemot vērā minēto un pamatojoties uz APL 307.panta ceturto daļu, Administratīvā apgabaltiesa pievienojas pirmās instances tiesas sprieduma motivācijai un to neatkārto.

[8] Apelācijas sūdzībā minētie argumenti ir norādīti arī pieteikumā un pirmās instances tiesa tos jau ir izvērtējusi.

No lietas materiāliem secināms, ka nepastāv strīds par Lēmumā norādītajiem faktiskajiem apstākļiem, proti, ka SIA *„/Nosaukums/”* nav samaksājusi *R.N.* darba algu par 2008.gada marta un aprīļa mēnešiem.

Pieteicēja nav iesniegusi jaunus pierādījumus, kas atspēkotu Lēmumā un Administratīvās rajona tiesas 2010.gada 3.decembra spriedumā secināto. Tiesas sēdē pieteicējas pārstāvis paskaidroja, ka nav iespējams uzrādīt objektīvi pārbaudāmus pierādījumus, kas apstiprinātu pieteicējas apgalvojumus. Līdz ar to lietā nav pierādījumu tam, ka *R.N.* darba samaksa par 2008.gada martu un aprīli nepienāktos.

Secināms, ka pieteicējas darbībās ir konstatējams LAPK 41.panta pirmajā daļā paredzētā administratīvā pārkāpuma sastāvs, kā to ir pareizi norādījusi pirmās instances tiesa.

[9] Pieteicēja vēlas, lai tiktu samazināts tai piemērotais administratīvais sods, aizstājot naudas sodu Ls 130 ar brīdinājumu.

LAPK 1.panta pirmajā daļā citastarp noteikts, ka administratīvo pārkāpumu likumdošanas uzdevums ir aizsargāt pilsoņu sociāli ekonomiskās tiesības un likumīgās intereses, nostiprināt likumību, novērst tiesību pārkāpumus, audzināt pilsoņus likumu precīzas un stingras ievērošanas garā, ieaudzināt viņos cieņas pilnu attieksmi pret citu pilsoņu tiesībām, godu un pašcieņu, pret sadzīves noteikumiem, apzinīgu attieksmi pret saviem pienākumiem un atbildību sabiedrības priekšā.

Saskaņā ar LAPK 22.pantu administratīvais sods ir atbildības līdzeklis un tiek piemērots, lai personu, kura izdarījusi administratīvo pārkāpumu, audzinātu likumu ievērošanas un sadzīves noteikumu cienīšanas garā, kā arī lai tiklab tiesību pārkāpējs, kā citas personas neizdarītu jaunus pārkāpumus.

Atbilstoši LAPK 32.panta otrajā daļā noteiktajam, uzliekot sodu, ņem vērā izdarītā pārkāpuma raksturu, pārkāpēja personību, viņa vainas pakāpi, mantisko stāvokli, atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus.

Pieteicējas atbildību mīkstinošus vai pastiprinošus apstākļus Administratīvā apgabaltiesa nekonstatē.

Novērtējot pieteicējas izdarītā administratīvā pārkāpuma raksturu, Administratīvā apgabaltiesa atzīst, ka SIA *„/Nosaukums/”* pieļautais pārkāpums ir būtisks, jo *R.N.* divus mēnešus bez tiesiska pamata netika izmaksāta darba alga, tādējādi atstājot minēto personu bez iztikas līdzekļiem ilgstošā laika periodā.

Administratīvā apgabaltiesa atzīst, ka pārkāpums ir izdarīts ar nodomu, ko pilnībā apstiprina SIA *„/Nosaukums/”* valdes locekles *I.C.* paskaidrojumi (*lietas 22. un 33.lapa*).

Papildus minētajam, ne iestādei, ne tiesai nav iesniegti pierādījumi par to, kad SIA *„/Nosaukums/”* novērsusi pārkāpuma sekas. Līdz ar to lietā nav pierādījumu tam, ka pēc Lēmuma pieņemšanas *R.N.* būtu izmaksāta darba alga par 2008.gada martu un aprīli, tādēļ Administratīvā apgabaltiesa vērš VDI uzmanību uz minēto apstākli.

Tiesas sēdē VDI pārstāve paskaidroja, ka pēc Lēmuma pieņemšanas VDI konstatējusi jaunu SIA *„/Nosaukums/”* pieļautu pārkāpumu, par kuru atbildība paredzēta LAPK 41.panta otrajā daļā. Administratīvā apgabaltiesa uzskata, ka šāds apstāklis pieteicēju raksturo negatīvi. Konstatējams, ka ar Lēmumu uzliktais administratīvais sods nav sasniedzis LAPK 22.pantā definēto mērķi, jo pieteicējas rīcība nav uzlabojusies, bet tieši pretēji, ir atkārtoti konstatēta Darba likuma normu neievērošana no pieteicējas puses.

Pastāvot šādiem apstākļiem, secināms, ka pieteicējai piemērotā administratīvā soda samazināšanai nav tiesiska pamata.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 307.pantu, Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 286.[11] panta otrās daļas 1.punktu un 286.[14] pantu Administratīvā apgabaltiesa

nosprieda:

atstāt negrozītu Valsts darba inspekcijas direktores 2008.gada 11.augusta lēmumu Nr.L13-451-2008-008/a (2008.gada 30.maija protokols AM Nr.004213), bet sabiedrības ar ierobežotu atbildību *„/Nosaukums/”*, reģ. Nr.*/reģistrācijas numurs/*, pieteikumu (sūdzību) par noraidīt.

Spriedums nav pārsūdzams un stājas spēkā tā sastādīšanas dienā.

Tiesas sēdes priekšsēdētāja *paraksts)* R.Paegle

Tiesneši *(paraksts)* I.Kaļiņina

(paraksts) M.Vīgants

Administratīvās apgabaltiesas tiesnese R.Paegle
Rīgā 2012.gada 23.martā.